

ПЕРЕДМОВА

В монографії представлено результати держбюджетної науково-дослідної роботи «Удосконалення механізмів розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасної України в умовах глобалізації» (0115U002343 - 2015-2017 рр.), в основі якої становлення інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасного українського суспільства в умовах глобалізації.

Актуальність науково-дослідної роботи обумовлена бурхливим розвитком епохи інформаційної революції, що прийшла на зміну постіндустріальному суспільству, яка вносить радикальні зміни в усі сфери суспільного життя і потребує глибокого дослідження інформаційного суспільства як соціального явища і соціального процесу.

Інформаційне суспільство як цивілізаційна парадигма розвитку сучасного соціуму, в якому стикаються філософські, соціологічні, управлінські проблеми, є недостатньо вивченим в контексті філософської науки. В сучасних філософських дискурсах найважливіше місце займають гносеологічні, онтологічні та аксіологічні виміри інформаційно-комунікативного процесу, що отримали назву «глобальна революція у спілкуванні».

Актуальність дослідження становлення і розвитку інформаційного суспільства в тому, що це суспільство набирає обертів, і якщо вже сьогодні не звернути уваги на розвиток його інфраструктури, складових та констант його розвитку, то таке суспільство залишиться далеко позаду від успішних, розвинутих, конкурентоспроможних. Вже сьогодні розвиваються мережеві технології, сучасні цифрові системи, цифрове телерадіосповідання та відеоінформатика, системи мобільного зв'язку та радіодоступу, економіка та менеджмент телекомунікацій.

Об'єкт дослідження – інформаційне суспільство як соціальне явище і соціальний процес, що розвивається в умовах інформаційної революції.

Предмет дослідження - формування механізмів розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми сучасного соціуму в умовах глобалізації та інформаційно-комунікативний вплив на діяльність організацій в умовах нестабільності.

Фундаментальна проблема – формування парадигми інформаційного суспільства, що потребує вироблення зворотних зв'язків в організації завдяки інформаційно-комунікативного впливу.

Актуальність та значимість науково-дослідної роботи - отримання нових знань, підтвердження гіпотез, теорій, подальшого використання на практиці.

Головна гіпотеза – можливість побудови в Україні інформаційного суспільства з результативними зворотними зв'язками, а саме суб'єкт-суб'єктними, що сприяють підвищенню ефективності управлінського процесу.

Крім того, є проблеми реалізації Електронного уряду, не відпрацьований механізм «відповіді-реакції» на тиск зовнішніх чинників; існує термінологічна невизначеність понять «інформаціологічне суспільство», відсутні розробки глобального інформаційного суспільства та глобального управління. Сформовані положення можуть використовуватися для концепції філософії управління інформаційно-комунікаційним процесом в Україні в умовах трансформації сучасного українського суспільства з метою побудови інформаційного суспільства.

Відповідність науково-дослідної роботи духовно-культурним запитам сучасної України. Автори НДР звертаються до вимірів ціннісно-смыслового поля інформаційного суспільства, в основі якого ціннісно-смыслова матриця – інформації та комунікації, що є цивілізаційними вимірами розвитку сучасного соціуму. В філософській думці спостерігається певний дефіцит рефлексії методологічних прийомів, які б виявляли проблеми аксіологічного та антропологічного дискурсу інформаційного суспільства і сприяли удосконаленню знань про формування інформаційної культури.

Мета монографії - дослідження філософії інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасного українського суспільства, що дозволяє здійснювати інформаційно-комунікаційний вплив шляхом інформаціоналізму, важливою особливістю якого є створення інформаційного простору організації, що потребує удосконалення механізмів.

Завдання, на вирішення яких спрямована науково-дослідна робота:

- проаналізувати теоретико-методологічні засади інформаційного суспільства, в основі якого інформація як головний атрибут управлінської діяльності;
- здійснити розробку поняттєво-категорійного апарату інформаційного суспільства контексті новітніх термінів;
- виявити специфіку ціннісних орієнтацій управлінської культури у комунікативній практиці глобального комунікативно-інформаційного простору у контексті онтологічних та аксіологічних засад інформаційного суспільства;
- здійснити соціодіагностику деформацій інформаційного суспільства як віртуальної реальності для визначення стану процесів, пов'язаних з глобалізацією, інтеграцією, міграційними тенденціями;
- розробити концепцію інформаційного суспільства, в основі якої механізми мережевого управління, електронного врядування, самоорганізації аутопоезисних самореферентних систем;
- здійснити аналіз інформаційного суспільства в контексті кроскультурного аналізу і проаналізувати етапи переходу інформаційного суспільства до «суспільства знань» в умовах глобальної трансформації;
- обґрунтувати сутність інформаційної культури як системоутворюючого чинника становлення і цивілізаційного розвитку інформаційного суспільства;
- виявити напрями удосконалення зворотних зв'язків засобами

інформаційно-комунікаційного менеджменту в контексті електронного врядування, діяльності міжнародних організацій, мережевого управління,

- проаналізувати інформаційно-комунікативний процес, важливістю якого є діалог (полілог) культур як гаранта існування цивілізації, що потребує самоорганізації аутопоезисних (віртуальних) самореферентних систем, що є результатом становлення і розвитку інформаційного суспільства;

- розкрити напрями удосконалення механізмів становлення і розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми сучасного українського суспільства в умовах глобальної трансформації.

Аналіз результатів, отриманих вітчизняними та іноземними вченими із цієї проблеми.

Для НДР велику роль відіграли наступні міжнародну документи. Велику роль у становленні та розвитку інформаційного суспільства відіграли діяльність ООН та спеціалізованих установ в галузі інформації та ЮНЕСКО у галузі інформації; доповідь М.Бангеманна «Європа і глобальне інформаційне суспільство: рекомендації для Європейської Ради ЄС» (1994); «Електронна Європа» та «Електронна Європа +»; Ініціатива «2010» та «Європа 2010»; «Цифровий порядок денний для Європи», Європа і Світовий саміт з інформаційного суспільства (2003-2005); економічні, технологічні, культурологічні рамкові програми ЄС (1983-2012 рр.) і на перспективу до 2015 р. Велику роль відіграли інформаційна політика Ради Європи у галузі інформації (1986-2015 рр.).

Порівняння з світовими аналогами: Декларація і План дій Тунніського саміту з проблем глобального інформаційного суспільства, які зобов'язують президентів та урядів 93 країн-учасниць прийняти національні стратегії побудови інформаційного суспільства, що мають бути побудовані на інформаційних технологіях і послугах; доповідь М.Бангеманна «Європа і глобальне інформаційне суспільство: рекомендації для Європейської Ради ЄС» (1994); економічні, технологічні, культурологічні рамкові програми ЄС (2012-2020 рр.; Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Російській Федерації (від 7.02. 2008 р.); Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства (від 22.07.2000 р.); соціально-економічна ефективність використання технологій Oracle в електронних урядах (міжнародний досвід); Форсайт економіки України: середньостроковий (2015–2020 роки) і довгостроковий (2020–2030 роки) часові горизонти (версія для обговорення) / наук. керівник проекту акад. НАН України М.Згуровський; статті Міністра освіти і науки Л.Гріневич про системні зміни в освіті в умовах реформування освітянської галузі та вироблення політики освітянської галузі на державному рівні

Політичні, економічні, правові та комплексні Європейські міністерські конференції Ради Європи з інформації. Інформаційна революція зародилася в 1960-х рр. минулого століття, її батьківщиною М.Кастельс вважав Каліфорнію. Термін «інформаційне суспільство» було запропоноване японським дослідником К.Каямою, на основі якого в Японії була прийнята програма

«План інформаційного суспільства: національна мета 2000 року». Кр.Мей у праці «Інформаційне суспільство: скептичний погляд» виділяє три періоди цієї проблеми:

- 1) дослідження, що мали місце з початку 1960-х рр. і до середини 1970-х р. і стосувалися винятково США;
- 2) дослідження кінця 1970-х рр. і початку 1990-х рр., коли інформаційно-комунікативні технології активно впроваджувалися у розвинутих країнах світу;
- 3) дослідження, коли виникнення і поширення Інтернету сприяло масовій зацікавленості ідеями глобального інформаційного суспільства.

Для нас цінними серед напрацювань вітчизняних вчених є роботи В.Андрущенко, О.Кивлюк, О.Сосніна, О.Дзьобаня, О.Пунченко, А.Ярошенко, С.Ягодзінського, в контексті яких розглянуто проблеми інформаційного суспільства, національної безпеки, інформаційної особистості та підготовки фахівців вищої освіти. Серед білоруських вчених ми виокремлюємо роботи П.Водоп'янова, А.Лазаревича, В.Старжинського, В.Тіхомирова, В.Цепкало, які дослідили проблематику «суспільства інновацій», дослідження яких ми високо оцінюємо. Серед зарубіжних вчених ми виокремлюємо роботи А.Авразіна, Б.Белла, Е.Гідденса, В.Дайзарда, М.Кастельса, Дж.Мартіна, І.Масуди, Д.Мура, М.Пората, Е.Тоффлера, А.Турена, Й.Шумпетера, Ф.Фукуями, в яких проаналізовано інформатизацію як головну тенденцію розвитку інформаційного суспільства та зроблено спроби переходу до «суспільства знань» та «суспільства інновацій».

В роботах таких відомих авторів, як Ю.Габермас, Е.Гідденс, У.Бек, Ж.Бодрійяр, З.Бауман, Д.Белл, З.Бжезинський, В.Дайзард, Р.Девіс, Дж.Мартін, Дж.Нейсбіт, Ж.Рюс, О.Тоффлер моделюються зміни, пов'язані зі становленням і розвитком інформаційного суспільства. Серед українських вчених, які тією чи іншою мірою торкались означеної проблематики, слід назвати роботи В.Андрущенка, В.Бебика, Л.Губернського, О.Кивлюк, В.Кременя, В.Ляха, В.Огнев'юка, В.Пазенка, Г.Почепцова, К.Райда.

Стан розробки інформаційно-комунікаційного управління знайшов своє відображення у підходах: 1) герменевтичний (Х.Г.Гадамер, В.Дільтей, П.Рікер); 2) кібернетичний (Н.Вінер, К.Шеннон, У.Уівер); 3) структуралістський (Р.Барт); 4) лінгвістичний (Ф. де Соссюр, Е.Бенвеніст, Т.ван Дейк); 5) семіотичний (Ч.Пірс); 6) культурологічний (Х.Маклюен, А.Моль); 7) структурно-функціональний (Т.Парсонс, Р.Мертон, Н.Луман); 8) символічний інтеракціонізм (Дж.Мід); 9) комунікативно-практичний (Ю. Габермас, К.Апель, Г.Дебор); 10) аналітико-мовленнєвий (Л.Вітгенштейн, М.Дамміт, Г.Бейкер). Дослідження цих аспектів будуть продовжені.

Методи і підходи дослідження:

- 1) синергетичний метод дозволяє проаналізувати інформаційне суспільство як нелінійну систему, яка розвивається в нелінійному просторі;
- 2) метод системного та структурного аналізу дозволяє розглянути

суспільство як складну соціальну систему, яка має декілька підсистем, що постійно взаємодіють з навколишнім середовищем;

3) поєднання синергетичного та системного методів дозволяє пояснити особливості розвитку інформаційного суспільства в нормальному і катастрофічному режимах;

4) структурно-функціональний та інституціональний методи дозволяють розкрити зміст політичних та економічних зрушень в інформаційному суспільстві;

5) антропологічний та соціоаксіологічний підходи дозволяють проаналізувати соціо-антропологічні, соціо-економічні та соціокультурні виміри інформаційного суспільства та інформаційної культури за умов глобалізації.

В рамках дослідження будуть застосовані сучасні принципи тріалектики. Головною ідеєю є ідея «інформаціологічного суспільства», що здійснює свою еволюцію до «суспільства знань».

В результаті виконання завдань НДР було сформовано концепцію інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасного українського суспільства, що дозволяє здійснювати інформаційно-комунікаційний вплив у «цивілізаційних формах» на діяльність організацій, важливою особливістю якого є створення інформаційного простору діяльності організації в контексті розширення задач інформаційно-комунікативного менеджменту та підвищення ефективності діяльності організацій в умовах глобалізації.

Робочі гіпотези НДР: однією з головних гіпотез дослідження є гіпотеза техногуманітарного балансу, яка являє собою концептуальну модель дослідження глобального інформаційного суспільства, є новою і описує механізм загострення і подолання криз планетарного масштабу.

Гіпотеза техногуманітарного балансу виявляє закономірну взаємозалежність між трьома змінними – технологічним потенціалом країни – інформаційним суспільством, якістю культурних регуляторів і внутрішньою стійкістю інформаційної культури, яка допомагає пояснити явища, коли в результаті масштабної антропогенної кризи відбувається не саморуйнація соціального соціуму країни, а його кардинальна перебудова завдяки інформаційній культурі, яка відіграє роль компенсаторського фактору, який включається в періоди катастроф, трансформацій і перебудов, системних криз, які сприяють відновленню порушеного балансу інструментального і гуманітарного характеру, та слугують подоланню інформаційних війн та забезпечення інформаційної безпеки суспільства

Головною гіпотезою НДР, яка є новою і може радикально зрушити теорію, є ідея пошуку інноваційних механізмів інформаційного суспільства, що формують суб'єкт-суб'єктне управління, що може сприяти інформаційній єдності, механізмам регуляції і саморегуляції соціуму за прикладом аутопоезисних систем (Матурана, Варела), зворотний зв'язок на всіх рівнях

управління, що може привести до стійкого розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми.

Оновленим методом був метод інформаціоналізму, що висвітлювався у статтях авторів проекту, що дозволив сформулювати концепцію інформаціологічного суспільства.

Методологія науково-дослідної роботи - інформаціологічний, культурологічний (аксіологічний), синергетичний, системний та структурно-функціональний методи та підходи, що дозволили проаналізувати інформаційне суспільство як складний соціальний феномен та динамічний процес, що діє в нелінійному середовищі і має безліч альтернативних шляхів свого вибору в контексті біфуркаційного чи поліфуркаційного здійснення.

Особливостями структури дослідження є аналіз:

1) теоретико-методологічних засад інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми;

2) концептуалізація інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасної України;

3) розробка конкретних концепцій здійснення цього процесу - концепції впливу інформаційно-комунікаційного процесу на діяльність організації в умовах нестабільності; посткласичних політико-ідеологічних течій та їх ролі в умовах соціальних змін кінця XX - початку XXI століть.

Для цього досліджено впровадження інформаційного суспільстві у передових країнах, вивчено вітчизняного досвіду та сформульовані задачі переходу від інформаційного суспільства до smart-суспільства та їх вплив на розвиток людського капіталу. В результаті особливостей структури дослідження:

1) було проаналізовано дослідження інформаційного суспільства в передових країнах;

2) сформовано концепцію smart-філософії як нового наукового напрямку та дисципліни, яка сприяє переходу країни на рівень високорозвинутої, технологічної, інтелектуальної,

Одержане нове знання щодо предмета дослідження - інформаційного суспільства як соціального феномена та динамічного процесу отримано завдяки використанню синергетичної методології, що дозволила виявити ряд ключових показників розвитку інформаційного суспільства, зокрема асиметричності інформації та інформаційно-комунікаційного суспільства.

Інформаційне суспільство як складний показник розвитку конкурентоспроможності організацій слугує основою моніторингу та прогнозування діяльності організацій. В рамках проекту вперше проаналізована діяльність організацій в умовах розвитку ІКТ, стохастичності, асиметричності інформації, що потребує розвитку інформаційно-комунікативного менеджменту та упровадження його в діяльність організацій.

До нових положень дослідження НДР слід віднести концепцію smart-

філософії як нового наукового напрямку та дисципліни, яка сприяє переходу країни на рівень високорозвинутої, технологічної, інтелектуальної, що представляє новизну даного дослідження.

Доведено вплив інформаційно-комунікативного процесу на діяльність організацій в умовах нестабільності слугує розвитку інформаційно-комунікаційних процесів та розвитку організації як цілісної соціокультурної системи.

Серед напрямів оптимізації інформаційно-комунікативного впливу на розвиток організацій – перебудова стосунків між державою як суб'єктом управління і організаціями як об'єктами, що потребує формування суб'єкт-суб'єктної парадигми на основі зворотного зв'язку, від чого виграє як держава, так і організації.

В результаті виконання завдань НДР обґрунтовано та доведено нові знання, пов'язані із закономірностями організації та розвитку природи, суспільства людини, їх взаємозв'язків:

1) отримання нових знань, в контексті теоретико-концептуального обґрунтування концепції розвитку інформаційного суспільства в умовах глобалізації, що зумовлює орієнтацію України на інтеграцію до міжнародної спільноти та включення в глобалізаційні процеси;

2) теоретико-методологічне обґрунтування нових законів, пов'язаних з розробкою закону техногуманітарного балансу, що базується на основі економічних, політичних, соціальних, духовних засад, направлених на інноваційний розвиток суспільства;

а) закон кібернетичної теорії, який виражає пропорційну залежність між внутрішньою різноманітністю системи та її потенціалом в якості суб'єкта чи об'єкта управління;

б) закон ієрархічних компенсацій – виражає залежність між організаційними рівнями складної системи, а саме зростання різноманітності на верхньому рівні повинно забезпечуватися обмеженням різноманітності на попередніх рівнях, і, навпаки, зростання різноманітності на нижчому рівні організації сприяє руйнації на верхньому рівні), доповнює фундаментальний закон кібернетичної теорії систем як закону необхідної різноманітності (фізичної, біологічної, соціальної), допомагає прогнозувати оптимальне поєднання різноманітних параметрів на різних етапах розвитку;

в) закон генетичних типів криз, який включає аналіз: екзогенної – кризи, зумовленої переважно спонтанними змінами середовища, до якої система не поспіває адаптуватися; ендогенної кризи, що зумовлена переважно внутрішньою програмою розвитку організму (зростання кризи в онтогенезі);

г) ендо-екзогенної кризи, що зумовлюється змінами в середовищі внаслідок власної активності системи;

3) в результаті впровадження нових законів буде сформована нова теорія - філософії розвитку українського соціуму в умовах глобалізації та інтеграції України до загальноєвропейського економічного простору;

4) сформовано нові методи - нелінійної динаміки, що базується на використанні альтернативних методів і принципів: відкритості, врахування нелінійних ефектів, когерентності, системної узгодженості, коеволюції еволюційних процесів, використання експліцитного і прогнозованого потенціалу наукового мислення.

Одержані результати є достатньо надійними для різних контекстів застосування та використання. В результаті проведеного аналізу формується нова концепція реалізації зворотних зв'язків в сучасному українському соціумі в умовах переходу до інформаційного суспільства у період стрімких біфуркаційних змін, що створюють передумови для формування нового світогляду – інформаційного і синергетичного, яке може бути визначено як система поглядів на світ, що зумовлює необхідність подолання ентропійних процесів у природі і соціальному середовищі через посередництво інформаційної творчості, креативності, інноваційності.

Наукова новизна наведених положень полягає в тому, що в НДР вперше у вітчизняному дискурсі досліджено інформаційне суспільство у вимірах постнекласичного розвитку світу.

Наукова новизна дослідження в тому, що висновки наукового дослідження доцільно використовувати задля розширеної соціогуманітарної експертизи науково-технічних стратегій упровадження інформаційного суспільства в Україні, у проектах і програмах формування підготовки інформаційних менеджерів, здатних працювати в інформаційному суспільстві, у комплексному експертному аналізі інформаційної діяльності, у програмах смарт-освіти вищих навчальних закладів.

Наукова новизна у зміні парадигми як суспільства, так і освіти, в основі якої закладена зміна парадигми від виробничої до освітянської, що й привело до становленню й розвитку парадигми «розумного суспільства». Інформаційне суспільство, сформоване на Заході, - це нова якість суспільства, у якому сукупність використання технічних засобів, сервісів та Інтернет приводить до якісних змін у взаємодії суб'єктів, що дозволяють отримати нові ефекти – соціальні, економічні та інші переваги, що є конкурентоспроможними і ведуть до нової якості життя.

В Україні має сформуватися нове інформаційне суспільство, що базується на комплексній модернізації та інноваційному розвитку всіх секторів на основі технологій нового покоління, що забезпечують високу додаткову вартість, мають високу енергоефективність, базуються на енергозберігаючих технологіях та екологічній інфраструктурі, та потребують забезпечення інформаційної безпеки, тому концепція удосконалення механізмів інформаційного суспільства як нової інформаційної парадигми в Україні є новою і потребує упровадження в Україні.

Переваги отриманих наукових результатів над аналогами в тому, що ми прослідкували перехід від інформаційного суспільства до старт-суспільства, яке

майже не досліджено в соціальній філософії, тому вважаємо, що дана тема немає аналогів у вітчизняній і світовій філософській науці, так ми підійшли до розробки нового наукового напрямку – smart-філософії та підготовки smart-менеджерів, здатних працювати у високотехнологічному, високопрофесійному суспільстві, яких повинна готувати smart-освіта.

Таким чином, НДР є надзвичайно актуальною, що має значну новизну, теоретичне та практичне значення для умов інформаційної революції та глобалізації.

Дослідження ґрунтується на комбінації наступних теоретичних підходів, необхідних для проведення дослідження, а саме інформаціологічного методу чи підходу, розробленого авторами, (В.Воронкова, М.Максименюк, В.Нікітенко, О.Постол, М.Ажажа), завдяки використанню якого вдалося проаналізувати інформаційне суспільство. При цьому автори спираються на роботи М.Кастельса.

Заплановано було отримати результати європейського та/або світового рівня, які зводяться до впровадження концепції інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасного українського суспільства, що дозволяє здійснювати інформаційно-комунікаційний вплив шляхом інформаціоналізму.

Обґрунтовано, що формування інформаційного суспільства включає розвиток технічних інновацій, що зумовлюють пошук універсальних моделей розвитку суспільства та особистості у новому тисячолітті. Адже за несприятливих для України тенденцій світової кон'юнктури, відсутності впливу держави буде продовжуватися тенденція системної деградації, країна не зможе оволодіти хвилею епохальних і базових інновацій, перетвориться на сировинний придаток і ринок збуту готової продукції, на об'єкт експлуатації з боку більш енергійних передових цивілізацій. Тому для подолання цієї кризи Україна повинна випрацювати стратегію інноваційного прориву у впровадженні інформаційного суспільства, щоб сприяти досягненню конкурентоспроможності України на міжнародній арені.

Методологічні складові НДР проаналізовано за рахунок нового і мало вивченого підходу – інформаціологічного, який, на нашу думку, є дійсно новим, так як завдяки цьому методу smart-суспільство розглядається як інноваційне та високотехнологічне (цю думку ми зустрічаємо у М.Кастельса). Аналогів достеменних розробок сьогодні у філософській думці не існує. Отримала розвиток методологія дослідження, що застосовується для аналізу інформаційного суспільства, проаналізована за рахунок синергетичної методології, яка є також, на нашу думку, новою, так як дозволяє розглянути інформаційне суспільство як нелінійну систему, що розвивається в нелінійному просторі. Новизною підходу є методологічна цінність та обґрунтованість новостворених методів та засобів дослідження, можливість їх застосування як міждисциплінарних зводиться до використання smart-суспільства – системної, синергетичної, структурно-функціональної методології, яку ми будемо

використовувати як оновлені складові методології аналізу мережевого суспільства.

Оновлені методи системного і структурного аналізу дозволяють розглянути інформаційне суспільство як складну соціальну систему, яка має декілька підсистем, що постійно взаємодіють з навколишнім середовищем, а поєднання синергетичного та системного методів та підходів дозволяють пояснити особливості розвитку інформаційного суспільства в нормальному і катастрофічному станах (режимах, інколи з загостренням).

Антропологічний та соціаксіологічний підходи дозволили розкрити соціо-антропологічні та соціоаксіологічні виміри smart-суспільства, в основі якого людина, освіта, знання та рух суспільства – до суспільства знань та інновацій.

Методика та засоби дослідження розроблено за рахунок використання алгоритмів дій поетапного розвитку смарт-суспільства та формування методик, що привели до формування інформаційних компетентностей смарт-менеджера, здатного працювати в умовах високотехнологічного смарт-суспільства.

В філософській думці спостерігається певний дефіцит рефлексії методологічних прийомів, які б розкривали проблеми аксіологічного та антропологічного дискурсів інформаційного суспільства і сприяли удосконаленню знань про формування духовно-культурних запитів сучасної України на сучасному етапі розвитку цивілізації та її глобальної трансформації. Особливості структури та складових проведення дослідження зводиться до перевірки робочих гіпотез з метою переформатування гіпотез у більш ґрунтовніші висновки формування концепції інформаційного суспільства з метою її інтеграції у загально інтеграційний простір як повноцінної європейської держави та впровадження смарт-суспільства на рівні державних програм.

В результаті аналізу нами нагромаджено величезний масив інформації про розвиток інформаційного суспільства в Україні та світі, тому особливості структури дослідження - в узагальненні, систематизації та перевірці гіпотез щодо упровадження в нашій країні концепції інформаційного суспільства та його впливу на розвиток організації як складної соціальної системи, що має асиметрію інформації та знаходиться в умовах кризи та нестабільності.

Автори проекту звертаються до вимірів ціннісно-сміслового поля складових проведення дослідження інформаційного суспільства, в основі якого ціннісно-сміслова матриця – інформація, знання, розум, креативність, колективні форми роботи, що є цивілізаційними вимірами особистості та вимагає ціннісного (соціоаксіологічного) підходу до формування інформаційної культури особистості для діяльнісного визначення в соціокультурному просторі смарт-суспільства.

В результаті реалізації завдань проекту ми маємо спробу унаочнити базові структурно-функціональні елементи інформаційної освіти та сприяти формуванню концепції інформаційної освіти як європейського вектора

політики XXI століття.

Тема інформаційного суспільства виходить на проблему інформаційної освіти, зокрема необхідності формувати еліту гуманітарних менеджерів, необхідних для роботи на всіх рівнях управління, що говорить про формування національної еліти, здатної працювати в складних умовах конкурентоспроможності та вироблення компетентностей фахових спеціалістів інформаційної доби. Інформаційна освіта повинна сприяти удосконаленню інформаційно-комунікаційних технологій, які представляють собою сукупність науково обґрунтованих прийомів і спеціальних технік непрямого впливу на суспільство завдяки управлінню смарт-технологіями.

Новий інформаційний світогляд, що формується у системі інформаційної освіти, потребує, щоб у ньому були реалізовані ідеї розумного (інноваційного) соціоекономічного і соціокультурного прогресу суспільства. Результати дослідження будуть використані в навчальному процесі при підготовці менеджерів на кафедрі менеджменту організацій та управління проектами Запорізької державної інженерної академії.

В монографії, яка представляє собою звіт НДР «Удосконалення механізмів розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасної України в умовах глобалізації» (0115U002343 - 2015-2017 рр.), представлені статті, написані спільно з такими авторами, як Кивлюк О.П., Соснін О.В., Романенко Т.П., Андрюкайтене Регіна. В НДР представлена цілісна концепція удосконалення механізмів розвитку інформаційного суспільства як цивілізаційної парадигми розвитку сучасної України в умовах глобалізації.